

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นยุคของเทคโนโลยีที่ทันสมัย ยุคของโลกไร้พรมแดน ซึ่งทำให้การเคลื่อนย้ายทุนและปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศเป็นไปได้อย่างคล่องตัว ทำให้ข้อได้เปรียบในอดีต ซึ่งหมายถึงการมีทรัพยากรธรรมชาติและการมีกำลังคนมาก ไม่ใช่ปัจจัยหลักที่เป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันอีกต่อไป หากแต่ข้อได้เปรียบที่สำคัญในปัจจุบันคือการมีกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถ มีภูมิปัญญา รู้เท่าทันคน สามารถปรับตัวได้ทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับสากล สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ทั้งในเชิงการค้าและการยื่นหยัดอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2543)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร The World Competitiveness Yearbook 1998 ของ International Institute for Management Development (IMD) สะท้อนให้เห็นถึงสภาพเสื่อมถอยของประเทศไทยในศักยภาพการแข่งขันระดับนานาชาติ ด้วยเหตุนี้จึงเกิดคำถามว่า ทำไมประเทศไทยซึ่งได้เปรียบทั้งในด้านทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด จึงไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้แม้กระทั่งประเทศที่อยู่ในแถบทวีปเอเชีย อย่าง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน หรือเกาหลี ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) พบว่า เกิดจากปัญหาความด้อยคุณภาพของคนอันเนื่องมาจากความด้อยคุณภาพของ "ระบบการศึกษา" ที่ไม่ยืดหยุ่น หลักสูตรที่ล้าสมัย ไม่สอนให้คนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ไม่เอื้อต่อการแข่งขันในระยะยาว รวมไปถึงความด้อยคุณภาพของครูผู้สอน

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ เมื่อคนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและมีศักยภาพสูง มีคุณค่า มีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ล้วนแต่เป็นผลมาจากการศึกษาทั้งสิ้น ดังนั้นการศึกษาในฐานะกลไกอันสำคัญยิ่งของการพัฒนาคน จึงเป็นสิ่งที่สังคมประเทศชาติหวังพึ่งพาให้เป็นเครื่องมือเตรียมและสังคมให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

การปฏิรูปการศึกษา (educational reform) จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเตรียมคนและสังคมให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดตามมาในอนาคต ทั้งนี้เพราะการศึกษาและการพัฒนาบุคคลคือ กุญแจแม่ (master key) ที่จะนำไปสู่การพัฒนาทั้งหลาย (วิชัย ดันศิริ, 2539)

ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา จึงได้มีการปฏิรูปการศึกษากันอย่างกว้างขวาง เพื่อก้าวให้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม นับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ส่งผลให้ประเทศในภูมิภาคเอเชียมีการเคลื่อนไหวอย่างมากเพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงจากภาวะดังกล่าว และรับมือกับความท้าทายและพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน

ผู้นำและผู้กำหนดนโยบายในหลายประเทศ ได้สร้างวิสัยทัศน์ขึ้นโดยชี้ให้เห็นว่าประเทศมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของการพัฒนาประเทศ และสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูง รัฐบาลมาเลเซียภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีมาตรีมหาธีร์ ได้เสนอวิสัยทัศน์ 2020 โดยเน้นว่า “การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมความเป็นเอกภาพของประเทศ ความเสมอภาคในสังคม และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ” ส่วนผู้นำของประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “โรงเรียนแห่งความคิด ชาติแห่งการเรียนรู้” เพื่อให้ในการกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงการศึกษา และรณรงค์ให้การเรียนรู้เป็น “วัฒนธรรมของชาติ”

จากแนวทางและยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศต่างๆ จึงเป็นบทเรียนที่สำคัญสำหรับประเทศไทย เพื่อตั้งรับและก้าวให้ทันสังคมโลกอย่างรู้เท่าทัน เพราะโลกการศึกษาในศตวรรษใหม่นี้มีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างเต็มที่ ประเทศต่างๆ จึงให้ความสำคัญต่อการศึกษา และใช้การปฏิรูปการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวให้ทันกระแสโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวภาคเอกชนในประเทศและนักวิชาการ ได้เล็งเห็นเรื่องนี้มานานกว่า 10 ปี แต่ภาครัฐและวงการศึกษายังไม่ได้ตระหนักในเรื่องนี้ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2537 ผู้มีประสบการณ์ภาคเอกชนและภาครัฐ 4 คน ได้แก่ นายบัณฑิต ล่ำขำ กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกสิกรไทย นายวิจิตร ศรีธำชาน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ในขณะนั้น นายโกวิท วรพิพัฒน์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในขณะนั้น และนายลิปพนนท์ เกตุทัต

ประธานกรรมการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ในขณะนั้น ได้หารือร่วมกันและเห็นว่า ต้องปฏิรูปการศึกษา (ลิปพนนท์ เกตุทัต, 2545) โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนการสอน เนื่องจากสังคมทุกวันนี้เชื่อมโยง ชับซ้อน เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว มนุษย์ไม่สามารถเผชิญกับความซับซ้อนและความเคลื่อนไหวที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ เนื่องจากการเรียนโดยการท่องหนังสือหรือเอาวิชาเป็นตัวตั้ง ไม่สามารถทำให้มนุษย์เผชิญและแก้ปัญหาเหล่านี้ได้

นอกจากนั้น ศ.นพ.กระแส ชนะวงศ์ ยังได้กล่าวไว้ว่า “ผมถือว่าการศึกษาคือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และเห็นว่าเราจำเป็นต้องร่วมมือกันปฏิรูปการศึกษาโดยเร่งด่วน หากประเทศไทยยังมีคนที่มีความรู้่น้อย มีความคิด และโลกทัศน์แคบ ก็จะก่อให้เกิดวิกฤตในบ้านเมืองเรามากขึ้น โดยเฉพาะวิกฤติทางปัญญา...ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อสร้างคนไทยยุคใหม่สามารถพัฒนาและเพิ่มคุณค่าด้านทุนมนุษย์และทุนทางสังคมของประเทศ ซึ่งลักษณะของคนไทยที่สังคมต้องการ ได้แก่ มีความรู้คู่คุณธรรมและมีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์และมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก...”

นอกจากนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาคน โดยใช้การเรียนการสอนในด้านแนวคิดที่ยืด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มีวิสัยทัศน์มุ่งพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งมีดุลยภาพ ส่วนหนึ่งคือสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันโลก เพื่อพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงสามารถส่งสมทุนทางปัญญา รักษาและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก โดยการพัฒนาคุณภาพคน ปฏิรูปการศึกษา

ที่ผ่านมาทุกฝ่ายในวงการศึกษาคิดตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และพยายามปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพมาอย่างต่อเนื่อง แต่เท่าที่ทำมีลักษณะเป็นการปฏิสังขรณ์ คือ ซ่อมแซม ปรับปรุง ปะผุ ฉาบทา ยังมิได้ลงลึกมากพอถึงการเปลี่ยนแปลงในหัวใจ ความคิด จิตสำนึกของคน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงเป็นจุดเริ่มต้นนำมาสู่จุดเปลี่ยนของการ ปฏิรูป กระบวนการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 คือ กฎหมายแม่บททางการศึกษาสำหรับใช้จัดการศึกษาของประเทศ นับได้ว่าเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของ

ประเทศไทย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2542 มีผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา อันเป็นวาระสำคัญแห่งชาติขึ้น

การปฏิรูปการศึกษา หรือ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันจากทุกฝ่ายในการที่จะผนึกกำลังและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ ครูอาจารย์ พ่อแม่ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน สื่อมวลชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดผลในวงกว้าง กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงทั้งประเทศ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติและพฤติกรรม จึงจำเป็นต้องใช้การสื่อสารเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูล กระจายข่าวสาร ไปสู่สาธารณชน โดยใช้กลยุทธ์ต่างๆ หลายประการเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน การยอมรับ และนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ กลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นวิธีการวางแผนและดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ ทั้งสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อประชาสัมพันธ์เฉพาะกิจอื่นๆ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในสาระสำคัญ ฝึกปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ และสร้างกระแสการปฏิรูปให้อยู่ในสังคม

การประชาสัมพันธ์เรื่องการปฏิรูปการศึกษานั้น เริ่มตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2544) และต่อไปในอนาคต ซึ่งจำเป็นต้องใช้กลวิธี และสื่อในการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายเพื่อให้ครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังต้องมีการกระทำอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงกระบวนการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล โดยศึกษาหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์เรื่องการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยจะพิจารณาถึงกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ รูปแบบการสื่อสาร การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ รวมถึงกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ

นอกจากนั้นแล้วยังมุ่งศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับของ ครู ที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษา เนื่องจากการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ไปสู่การปฏิบัติและสัมฤทธิ์ผลได้นั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนคนไทยทั้งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ครู" ในฐานะผู้ให้การศึกษาของ

ชาติ และถือได้ว่าเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ เพราะครูจะมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยต้องปรับเปลี่ยนบทบาทกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนาตนเองโดยให้ความสำคัญกับผู้เรียน (อัมพร ประเสริฐสุข, 2543) ซึ่งการศึกษาในส่วนนี้เพื่อให้ทราบถึงระดับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ ทักษะ และการยอมรับของครูที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใด เพื่อจะเป็นประโยชน์สำหรับแนวทางในการวางแผนการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

ด้วยเหตุนี้การวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาทั้งในส่วนของผู้ส่งสาร (Source) คือ ศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษาแห่งชาติ ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่มีการส่งสาร (Message) ผ่านช่องทางการสื่อสาร (Channel) โดยใช้หลักการประชาสัมพันธ์ และนอกจากนั้นยังศึกษาถึงผู้รับสาร (Receiver) ในที่นี้คือกลุ่มครู ว่ามีพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร มีความรู้ ทักษะ ทักษะ และการยอมรับการปฏิรูปการศึกษามากน้อยเพียงใด

ปัญหานำการวิจัย

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีกระบวนการประชาสัมพันธ์การปฏิรูปการศึกษาอย่างไร
2. ครูมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ ทักษะ และการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาอย่างไร
3. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ ทักษะ ลักษณะทางประชากร และการยอมรับการปฏิรูปการศึกษา มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และเป็นความสัมพันธ์ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการประชาสัมพันธ์การปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

2. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับการปฏิรูป การศึกษาของครู

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาของครู

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีความแตกต่างทางลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ ประสบการณ์ความเป็นครู ประเภทของสังกัดโรงเรียน และระดับชั้นที่สอนแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการปฏิรูปการศึกษาต่างกัน

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาของครู มีความสัมพันธ์กับความรู้อ ทักษะคิด และการยอมรับการปฏิรูปการศึกษา

3. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับความรู้อ ทักษะคิด และการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาของครู

4. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษามีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อการปฏิรูปการศึกษา

5. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาของครู

6. ทักษะคิดต่อการปฏิรูปการศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาของครู

7. การเปิดรับข่าวสารสามารถอธิบายเรื่องการยอมรับการปฏิรูปการศึกษาได้ดีที่สุด

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการประชาสัมพันธ์เรื่องปฏิรูปการศึกษา ในด้านการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2544
2. ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การยอมรับการปฏิรูปการศึกษาของครูเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์

ผลของการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และ การยอมรับการปฏิรูปการศึกษาของครู ภายหลังจากที่ได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการการปฏิรูปการศึกษาไปแล้ว

การปฏิรูปการศึกษา หมายถึง การปรับเปลี่ยนกระบวนการในการศึกษา โดยเฉพาะวิธีการเรียนการสอนจากเดิมที่เน้นครูเป็นผู้สอนหรือถ่ายทอดความรู้ มาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด หรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

กระบวนการประชาสัมพันธ์ หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติงานด้านประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ สอดคล้อง และต่อเนื่องกัน ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจสถานการณ์ การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกิจกรรมและสื่อที่จะใช้ และการกำหนดงบประมาณ และการประเมินผล

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ทางด้านการสื่อสาร ทั้งในด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารความรู้ ตลอดจนความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ไปยังสาธารณชน

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งในการรับฟังข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาจากสื่อประเภทต่างๆ

ความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา หมายถึง ความรู้ในความหมายของการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สารสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล

ทัศนคติต่อการปฏิรูปการศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของ ครู ที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษา

การยอมรับ หมายถึง การให้ความร่วมมือในการดำเนินการเรื่องการศึกษา ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการนำไปเผยแพร่ หรือชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้มีความรู้ ความเข้าใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการปฏิรูปการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของ ครู ที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจและสนองความต้องการและความคิดเห็นด้านการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย